

WEB COPY

IN THE HIGH COURT OF JUDICATURE AT MADRAS
DATED : 13.03.2018
CORAM
THE HONOURABLE MR. JUSTICE R.SURESH KUMAR
Crl.A.No.658 of 2015

Pitchammal

... Appellant/Defacto
Complainant

Vs.

1.State rep by
The Deputy Superintendent of Police,
Athur Division,
Thammampatti Police Station,
Salem District.

2.Kandasamy

... Respondents/Complainant,
Accused

Prayer: Criminal Appeal is filed under Section 372 of the Code of Criminal Procedure to set aside the Judgment in S.C.No.252 of 2013 passed by the learned Principal Sessions Judge, Salem, dated 12.02.2015.

For Appellant : Mr.P.Hari Babu
For Respondents: Mr.T.Shanmuga Rajeshwaran
Government Advocate
(Criminal Side) for R1

Mr.N.A.Ravindran for R2

JUDGMENT

This appeal has been filed against the Judgment of the learned Principal Sessions Judge, Salem, made in S.C.No.252 of 2013 dated 12.02.2015.

2.The appellant is the defacto complainant, who filed a complaint before the 1st respondent Police on 31.12.2012 seeking action against the 2nd respondent/accused for the alleged offence punishable under Section 468 IPC read with 3 (1)(iv) of the SC/ST Act, 1989. The said complaint was registered in Crime No.362 of 2012 on the file of the 1st respondent police and after investigation, the 1st respondent police laid charges against the 2nd respondent for the offences punishable under Sections 468, 471 and 406 of IPC and Section 3(1)(iv) of the SC/ST Act and also, under Section 3(1)(x) of the SC/ST Act.

3.On behalf of the prosecution, 15 witnesses were examined and 23 exhibits were marked. On behalf of the accused, one exhibit was marked and no one was examined.

4.The trial Court, after having tried the case, has ultimately found the 2nd respondent/accused not guilty and accordingly, acquitted him from the charges. Aggrieved over the said Judgment of the said acquittal made by the learned Principal Sessions Judge, Salem, the present appeal has been preferred by the appellant/defacto complainant.

5.Heard Mr.P.Hari Babu, learned counsel appearing for the appellant, Mr.T.Shanmuga Rajeshwaran, learned Government Advocate (Criminal Side) appearing for the 1st respondent/State and Mr.N.A.Ravindran, learned counsel appearing for the 2nd respondent/accused.

6.The case of the prosecution is that the 1st respondent/accused belongs to Hindu Vellala Gounder community and PW1/defacto complainant belongs to Hindu Malayali ST Caste. According to the prosecution, the agricultural land at Survey No.14/2 to an extent of 2.64 acres at Sengaud Village, Gangavalli Taluk, Salem District, originally belonged to one Parvathy, w/o.Lakshmana Gounder. After the death of Parvathy, her husband Lakshmana Gounder and their son Pitchamuthu had leased out the lands to one Venkatachalam on 24.05.1977. Thereafter, they left to Malaysia. On the same day, i.e., on 24.05.1977, they executed a Power of Attorney in favour of Venkatachalam.

7.Thereafter, Lakshmana Gounder expired and his sons Arumugam and Pitchamuthu had executed a Power of Attorney in favour of one Ravichandran on 15.12.2008 and on the strength of such Power of Attorney, the said Ravichandran executed a Sale Deed of the landed property on 22.12.2008 to one Sellaperumal. The said Sellaperumal in turn on the same day, i.e., 22.12.2008 had executed a Power of Attorney in favour of PW1/defacto complainant to look after the said land and property.

8.Further, the case of the prosecution is that while the facts are so, in order to grab the property, the 2nd respondent/accused had allegedly made corrections in the Power of Attorney dated 24.05.1977 and on the strength of the said Power of Attorney, the accused had executed a Sale Deed on 27.08.2008 in favour of his son-in-law one Sellappan. Therefore, PW1/defacto complainant since claimed to have enjoyed the power of attorney from Sellaperumal, who claimed to have been the owner of the property by virtue of Sale Deed dated 22.12.2008 from the power of attorney holder one Ravichandran, PW1 had given a police complaint on 31.12.2012 stating that on the day about 05.00 PM, the 2nd respondent/accused with some other persons came to the landed property and scolded P.W.1. Therefore, based on the said complaint given by P.W.1, on 31.12.2012, the 1st respondent police had registered a case as stated supra and investigated the matter and laid charges for the alleged offences as set out above.

9. In this regard, the learned Sessions Judge, has considered the evidence of PW1/defacto complainant, who is the appellant herein, before the trial Court and also, having considered the other aspects of this case, has come to a conclusion that the charges made against the 2nd respondent accused were not proved and therefore, the learned trial Court Judge has acquitted the 2nd respondent/accused.

10. I have gone through the Judgment impugned herein. The learned Judge has very much relied upon the evidence adduced by PW1, who is the defacto complainant and the appellant herein. In her cross examination, PW1 has accepted the suggestions made on behalf of the defence side, that all the efforts taken by P.W.12 since ended invain, purposely, she had given complaint on 31.12.2012 under the SC/ST Act, because if such complaint is given under SC/ST Act alone, the respondent police would come forward to take up the same and investigate the matter. In order to appreciate the said stand taken by PW1/defacto complainant before the trial Court, the entire evidence made in the cross examination of PW1 is extracted hereunder:

“போலீசார் என்னை விசாரித்தபோது அந்த நிலம் 30 வருடங்களாக எங்களிடம் தான் இருந்தது என்று புகாரிலும், போலீசாரிடம் கொடுத்த வாக்குமூலத்திலும் சொல்லியுள்ளேன். நான் 2008ல் அந்த நிலத்தை விலை கொடுத்து வாங்கினேன். 2008ல் நான் ஒரு புகார் கொடுத்தேன். அப்போது தான் இந்த சம்பவமும் நடந்தது என்றால் சரிதான். நான் ஒரு வெங்கடாசலம் என்பவர் இந்த நிலத்தை வாரத்திற்கு (குத்தகைக்கு) ஒட்டி கொண்டிருந்தார் என்று என்னுடைய புகார் மற்றும் போலீசாரிடம் கொடுத்த வாக்குமூலத்திலும் கூறியுள்ளேன். 2008ம் ஆண்டு நான் அந்த நிலத்திற்கு என் பெயரில் மின் இணைப்பு வாங்கினேன் என்று என் புகாரிலும், வாக்குமூலத்திலும் சொல்லியுள்ளேன். 2008ம் வருடம் நான் கொடுத்த புகாரின் பேரில் என்னை போலீசார் விசாரித்தார்கள். ஆஜர் எதிரியையும் விசாரித்தார்கள். ஆனால் அப்போதும் அந்த நிலத்தை ஆஜர் எதிரி எங்களுக்கு கொடுக்கவில்லை. அதனால் ஆத்தூர் மாவட்ட உரிமையியல் நீதிமன்றத்தில் அ.வ.எண்.175/2009 என்ற வழக்கு தாக்கல் செய்தேன் என்றால் சரிதான். அதன் பிறகு குத்தகை பணத்திற்காக இன்னொரு வழக்கு தாக்கல் செய்வதற்காக நீதிமன்ற கட்டணம் செலுத்த முடியவில்லை என்று வறியவர் மனு 1/2012 தாக்கல் செய்து நிலுவையில் உள்ளது என்றால் சரிதான். 2010ம் ஆண்டு நான் மீண்டும் எதிரியின் மீது புகார் கொடுத்தேன். அப்போதும் போலீசார் எங்களையும், ஆஜர் எதிரியையும் அழைத்து விசாரித்து சிவில் நீதிமன்றத்தில் வழக்கு இருப்பதால் நாங்கள் புகார் எடுக்க முடியாது என்று சொல்லி அனுப்பிவிட்டார்கள் என்றால் சரிதான். அதன் பிறகு 2011ல் நில அபகரிப்பு ஆய்வாளர் அவர்களிடம் ஒரு புகார் கொடுத்தேன். அவரும் சிவில் நீதிமன்றத்தில் தனியாக வழக்கை பார்த்துக்கொள்ளும்படி சொல்லி அனுப்பிவிட்டார் என்றால் சரிதான். பிறகு சார்பதிவாளர் அவர்களிடம் ஒரு புகார் மனு கொடுத்தேன் என்றால் சரிதான். அந்த புகார் கொடுத்த பிறகு ஆர்.டி.ஓ., டி.ஆர்.ஓ. ஆகியோர்கள் மக்கள் நீதிமன்றத்தில் ஆஜரானார்கள்

WEB COPY

என்றால் சரிதான். நான் எடுத்த அனைத்து முயற்சிகளும் தோல்வி அடைந்ததால் அதன் பிறகு 30.12.2012ம் தேதி வேண்டுமென்றே பொய்யான புகாரை வன்கொடுமை தடுப்பு சட்டத்தின் கீழ் எதிரியின் மீது கொடுத்தேன் என்றால் அவ்வாறு கொடுத்தால் தான் புகார் எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்பதால் அவ்வாறு புகார் கொடுத்தேன். மேலும் எதிரி, மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் மற்றும் ஆர்.டி.ஓ. ஆகியோர் மீது ரிட் மனு எண்.6399/2014 தாக்கல் செய்து நிலுவையில் உள்ளது என்றால் சரிதான். நான் சொல்வது போல் ஆஜர் எதிரிக்கு நிலத்தை அபகரிக்கும் எண்ணம் எதுவும் இல்லை என்றும், நாங்கள் தான் செல்லபெருமாள் நிலத்தை வாங்கியதாக பொய்யாக ஆவணங்கள் தயார் செய்தோம் என்றும் சொன்னால் சரியல்ல. மேற்படி சொத்திற்கும் எங்களுக்கும் எந்த சம்மந்தமும் இல்லை என்றும், ஆஜர் எதிரியின் மீது பொய் வழக்கு போட்டுள்ளோம் என்றும் சொன்னால் சரியல்ல.”

(Emphasis supplied)

11. According to the prosecution, the entire issue was triggered only on the basis of the complaint given by PW1 on 31.12.2012, and the copy of the said complaint had been marked as Ex.P.1 before the trial Court. In order to appreciate the contents of the complaint, the entire text of the complaint of PW1 is extracted hereunder:

“அனுப்புதல்

கா.பிச்சம்மாள் (வயது 55),
க/பெ காளிமுத்து
செங்காடு - புதுமாவாறு
ஜங்கம் சமுத்திரம்
தம்மம்பட்டி, சேலம் மாவட்டம்.

பெறுதல்

உயர்திரு காவல் துறை உதவி ஆய்வாளர் அவர்கள்,
காவல் நிலையம்,
தம்மம்பட்டி.

அய்யா,

நான் மேற்படி முகவரியில் குடியிருந்து வருகிறேன். சர்வே எண் 14/2 பட்டா எண் 180 நிலம் சுமார் 2.64 ஏக்கர் நிலத்தினை மலேசியாவிலிருந்து எனது பெரியப்பா லேட் லட்சுமணன் கவுண்டர், அண்ணன் பிச்சமுத்து இருவரும் 1977ம் ஆண்டு தம்மம்பட்டியை சேர்ந்த நல்லைய கவுண்டர் மகன் கந்தசாமிக்கு ஓர் பசர் பத்திரம் நிலத்தை குத்தகைவிட்டு பராமரிப்புக்காக கந்தசாமிக்கு எழுதிக் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் கந்தசாமி என்பவர் போலி பவர் பத்திரம் தயார் செய்து 2008 ஆண்டு தன் மருமகன் செல்லப்பன் பெயருக்கு விற்கிரயம் செய்துள்ளார். மேலும் மின் இணைப்பு தான்தான் பட்டாதாரர் என்று தன் பெயரில் வாங்கியுள்ளார்.

நாங்கள் ஏழ்மை நிலையில் உள்ள மலைஜாதி பழங்குடியினர் இனத்தவர் ஆவார்.

vdnt நல்லைய கவுண்டர் மகன் கந்தசாமி மீது வன்கொடுமை தடுப்பு சட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கை எடுத்து எனது நிலத்தினை மீட்டு தர வேண்டுமாய் தாழ்ந்த பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

L.T.I

நாள்: 31/12/12

இடம்: தம்மம்பட்டி

Sir,

Received a Complaint and Registered a case in
<https://hcservices.ecourts.gov.in/hcservices/> P.S. Cr.No.362/12 u/s 468 IPC r/w 3(i) IV

SC/ST Act 1989. On 31.12.12 at 13.00 hrs.

Sd/-
31.12.2012"

WEB COPY

12.It is the case of PW1/defacto complainant that she entered into the said property only as Power of Attorney of the said Sellaperumal/P.W.6. only in the year 2008. After getting the said power, it is claimed by PW1 that she had given a complaint in the year 2008 itself against the accused and thereafter, in order to get recovery of compensation of the landed property in dispute, PW1 filed a Civil suit before the District Munsif Court, Athur, in O.S.No.175 of 2009. Thereafter, for getting the lease amount, PW1 claimed that she filed another petition as pauper in Petition No.1 of 2012 and those cases i.e., Civil Suit as well as the pauper petition are also pending.

13.It is the further claim of PW1 through her deposition before the trial Court that, in the year 2010 also, PW1 had given another complaint against the accused and at that time, the respondent Police, after enquired, both PW1 as well as the accused, had advised stating that since the issue is pending before the Civil Court, PW1 can get the remedy before the Civil Court. It is the further claim of PW1 that, in the year 2011, she had given yet another complaint to the Inspector of Land Grabbing Cell, he also in turn has instructed PW1 to get remedy before the Civil Court. Thereafter, PW1 further claimed that she had given another complaint to the Sub-Registrar Office.

14.Only in that circumstances, it was categorically stated by PW1 in her cross examination before the trial Court that, after all her attempts made from 2008 till 2012 for recovery of the disputed property from the accused ended in failure, she decided to give a false complaint against the accused before the respondent police under the SC/ST Act, with an intention that, then only the respondent police would take cognizance of the issue by setting the Criminal Law in motion.

15.This evidence of PW1 is very crucial and, this evidence of PW1 and the contents of the complaint dated 30.12.2012 i.e., Ex.P.1, since corroborating with each other, the learned Judge has very much relied upon this PW1's evidence as well as the complaint.

16.On reading of the contents in Ex.P.1-complaint, it discloses that there is nothing to make out a case against the respondent/accused punishable under Sections 406, 468 and 471 of IPC and 3(1)(iv) and 3(1)(x) of the SC/ST Act, 1957. Not even a single word has been mentioned in Ex.P.1-complaint given by PW1 that the accused had scolded PW1 by calling her caste. In the said Ex.P.1-complaint, PW1 claimed that late

WEB COPY

Lakshmana Gounder is the uncle of PW1. Though PW1 has made her LTI impression in the complaint as she not signed, whether the content of PW1 had been read over to her before getting her LTI, is absolutely disputed because in the complaint, PW1 has claimed that late Lakshmana Gounder, as her uncle, it is thoroughly impossible, if that being so, the question of any alleged offence under Section SC/ST Act. However, it is not known on what basis the respondent police on receipt of the said Ex.P.1- complaint has registered a case under Section 3 (1) (iv) of SC/ST Act, 1989.

17.It is also the fact that though charge has been laid by the prosecution against the accused for the alleged offences punishable under Sections 406, 468 and 471 of IPC, there is no direct evidence to prove such an offence against the accused. Moreover, as claimed by PW1, she received the Power of Attorney from P.W.6. only on 22.12.2008. After PW1 got the Power of Attorney in December 2008, she already approached the Civil Court by filing suit for recovery of compensation from the accused and the said case is still pending. PW1 has made several attempts by way of filing yet another petition as pauper and also had given complaint to the Inspector of Land Grabbing Cell and also, complaint to the Revenue Divisional Officer and in all these attempts, even according to PW1, the concerned Authorities have rightly advised PW1 to get the remedy by approaching the competent Civil Court.

18.Since PW1 has already approached the competent Civil Court where she filed petition, which is still pending, without waiting for getting the decision of the trial Court, in order to get a quick remedy, for which, PW1 may be entitled or not, she had chosen the present way by giving a false complaint against the accused and that is the reason why even in Ex.P.1-complaint, nothing has been uttered against the accused in order to make out the case, especially, under the provisions of SC/ST Act.

19.This position in fact has been accepted by PW1 in her cross examination that, only for the purpose of taking cognizance of the complaint against the accused person, such a false complaint has been given by her.

20.All these evidences and activities of PW1 would go to show that, it is not mere PW1 but behind her some force might have been there, who would have impacted PW1, for the reasons best known to them. These aspects have been properly considered and appreciated by the trial Court and the relevant portion of the discussion and appreciation of the trial Court are extracted hereunder for easy reference and better appreciation.

WEB COPY

“22) அ.சா.1 பிச்சம்மாள் எதிரி தரப்பு வழக்கறிஞரின் குறுக்கு விசாரணையின்போது கீழ்க்கண்டவாறு அளித்துள்ள சாட்சியத்தை இங்கு குறிப்பிடுவது மிகவும் அவசியமாகிறது.

“நான் எடுத்த அனைத்து முயற்சிகளும் தோல்வி அடைந்ததால் அதன் பிறகு 30.12.2012-ம் தேதி வேண்டுமென்றே பொய்யான புகாரை வன்கொடுமை தடுப்பு சட்டத்தின்கீழ் எதிரியின் மீது கொடுத்தேன் என்றால் அவ்வாறு கொடுத்தால் தான் புகார் எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்பதால் அவ்வாறு புகார் கொடுத்தேன். மேலும் எதிரி, மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் மற்றும் ஆர்.டி.ஓ. ஆகியோர் மீது ரிட் மனு எண்.6399/2014 தாக்கல் செய்து நிலுவையில் உள்ளது என்றால் சரிதான்.....”

எனவே இவருடைய மேற்கண்ட சாட்சியத்தின்படி ஏற்கனவே பிரச்சினைக்குரிய நிலம் சம்மந்தமாக அ.சா.1 குடும்பத்திற்கும், எதிரிக்கும் பிரச்சினை ஏற்பட்டு நீதிமன்றத்தில் உரிமையியல் வழக்கு தாக்கல் செய்து, அது நிலுவையில் இருக்கிறது என்றும், மேலும் ரிட் மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டு அதுவும் நிலுவையில் இருக்கிறது என்றும், எனவே எதிரி மீது அவர் எடுத்த நடவடிக்கைகள் தோல்வியில் முடிந்ததால் 30.12.2012-ம் தேதி எதிரி மீது காவல் நிலையத்தில் பொய்யாக புகார் கொடுத்தேன் என்றால் சரிதான் என்று ஒப்புக் கொள்ளார்.”

“23) மேலும் அ.சா.1 பிச்சம்மாள் தன் குறுக்கு விசாரணையில் 2008-ம் வருடமும் அவர் ஒரு புகார் கொடுத்ததாகவும், அப்போதும் இதுபோன்ற ஒரு சம்பவம் நடந்ததாகவும், ஆனால் போலீசார் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றும் சாட்சியம் அளித்திருக்கிறார். எனவே எதிரிக்கும் அ.சா.1க்கும் பிரச்சினைக்குரிய நிலம் சம்மந்தமாக 2008 முதல் பிரச்சினை ஏற்பட்டு, அது குறித்து வழக்குகள் நிலுவையில் உள்ள நிலையில் எதிரியை பழி வாங்குவதற்காக வேண்டி அவர் மீது வன்கொடுமை தடுப்புச்சட்டத்தின் கீழ் புகார் கொடுத்தால் தான் ஏதேனும் நடவடிக்கை வரும் என்று கருதி இந்த வழக்கு தொடுக்கப்பட்டதாக எதிரி தரப்பில் வாதிடுவது உண்மைதான் என்று இந்த அ.சா.1 பிச்சம்மாளின் குறுக்கு விசாரணையிலிருந்து நிரூபணம் ஆகிறது. எனவே இந்த வழக்குக்காக வேண்டி ஆஜர் எதிரி அ.சா.1 ஐ பார்த்து “மலையாள நாயே வெளியே போடி” என்று சாதி பெயரைச் சொல்லி திட்டியதாக பொய்யாக சாட்சியம் அளித்திருப்பதாகவே இந்நீதிமன்றம் முடிவு செய்யப்படுகிறது.”

“24) அ.சா.1 பிச்சம்மாள் 31.12.2012-ல் தம்மம்பட்டி காவல் நிலையத்தில் கொடுத்த புகார் அ.சா.ஆ.1 ஆக குறியிடப்பட்டுள்ளது. இந்த புகாரில் எதிரி மீது சாட்டப்பட்டுள்ள குற்றச்சாட்டில் சொன்னதுபோல் “மலையாள நாயே, வெளியே போடி” என்று சொல்லி திட்டியதாகவோ அல்லது அ.சா.1ன் சாதி பெயரை குறிப்பிட்டு பேசி பொது இடத்தில் அவருக்கு அவமரியாதை ஏற்படும் வகையில் செயல்பட்டு, அதனால் அ.சா.1க்கு அவமானம் நேரிட்டதாக குறிப்பிட்டு சொல்லவில்லை. ஏன் சொல்லவில்லை என்பதற்கு அரசு தரப்பில் எந்த விளக்கமும் சொல்லப்படவில்லை. அ.சா.ஆ.1 புகாரில் அ.சா.1ஐ எதிரி சாதி பெயரைச் சொல்லி திட்டியதாக சொல்லப்படாத நிலையில் இந்த வழக்கை பதிவு செய்த அ.சா.14 காவல் உதவி ஆய்வாளர் எவ்வாறு எதிரி மீது வன்கொடுமை தடுப்புச் சட்டப் பிரிவின்படி வழக்கு

WEB COPY

பதிவு செய்தார் என்று தெரியவில்லை. எனவே அ.சா.1 மலையாள சாதியைச் சேர்ந்தவர் என்ற காரணத்திற்காகவும், எதிரி வேறு சாதியைச் சேர்ந்தவர் என்பதற்காகவும், அவர் மீது வன்கொடுமை தடுப்புச் சட்டத்தின்படி வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது சட்டத்திற்கு புறம்பானது என்று முடிவு செய்யப்படுகிறது.

25) மேலும் அ.சா.1 கொடுத்த கு.வி.மு.ச. பிரிவு 161(3)-ன் படியான வாக்குமூலத்தில் சொன்னபடி 30.12.2012-ம் தேதியன்று எதிரியிடம் அ.சா.1. மற்ற சாட்சிகளுடன் சென்று நிலம் சம்மந்தமாக கேட்டதாகவும், அதனால் ஆத்திரமுற்ற எதிரி அ.சா.1ஐ சாதி பெயரை சொல்லி திட்டியதாகவும் சொல்லப்படவில்லை. ஏற்கனவே சொன்னபடி செங்காடு கிராமத்தில் ச.நெ.14/2-க்கு சம்மந்தப்பட்ட 2.64 ஏக்கர் நிலம் குறித்து எதிரி கந்தசாமிக்கு குத்தகைக்கு எழுதி கொடுக்கப்பட்டதாகவும், அவர் தன் மருமகன் பெயருக்கு கிரயம் செய்துவிட்டதாகவும், மின் இணைப்பும் வாங்கியுள்ளதாகவும், எனவே அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றுதான் சொல்லப்பட்டுள்ளது. எனவே எதிரி மீது எந்தவொரு குற்றச்சாட்டும் சொல்லப்படாத நிலையில் குறிப்பாக எதிரி ஆவணத்தை திருத்தியதாகவோ அல்லது வேறு ஏதேனும் குற்றச்செய்கையில் ஈடுபட்டதாகவோ சொல்லப்படாத நிலையில் எதிரி மீது சாட்டப்பட்ட இ.த.ச. பிரிவுகள் 468, 471, 406, பிரிவு 3(1) (iv) SC/ST (P of A) Act 1989 மற்றும் பிரிவு 3(1) (X) SC/ST (P of A) Act 1989-ன் படி வழக்கு பதிவு செய்தது முற்றிலும் சட்டத்திற்கு முரணான வகையில் இருப்பதாக முடிவு செய்யப்படுகிறது.”

“ஆனால் அதற்கு முன்பாகவே 16 சாட்சிகளை விசாரித்து வாக்குமூலம் பதிவு செய்ததாக சொல்லியுள்ளார். அ.சா.ஆ.1 புகாரில் எதிரி அ.சா.1 ஐ சாதி பெயரைச் சொல்லி இழிவுபடுத்தி பேசியதாக சொல்லப்படவில்லை என்றும், அவர்களுக்குள் நில பிரச்சினை சம்மந்தமாக உரிமையியல் வழக்கு ஆத்தூர் மாவட்ட உரிமையியல் நீதிமன்றத்தில் நிலுவையில் இருப்பது தெரியும் என்றும் அ.சா.15 வழக்கு விசாரணை அதிகாரி ஒப்புக்கொண்டுள்ளார்.”

“மேற்கண்ட குழ்நிலையில் பார்க்கும்போது எதிரி இ.த.ச. பிரிவு 468, 471 மற்றும் 406-ன் படி என்ன குற்றமிழைத்தார் என்பதற்கு எந்தவொரு சாட்சியும் சாட்சியம் அளிக்கவில்லை. ஆவணங்கள் திருத்தப்பட்டதா? இல்லை? என்பது குறித்து விசாரிப்பதற்கு இந்த குற்றவியல் நீதிமன்றத்திற்கு ஆள்வரை இல்லை. தரப்பினர்களுக்குள் ஏற்பட்டுள்ள உரிமையியல் வழக்கு பிரச்சினை குறித்து ஆத்தூர் மாவட்ட உரிமையியல் நீதிமன்றத்தில்தான் பரிகாரம் தேடிக்கொள்ள வேண்டும். எனவே எதிரிக்கு தொந்தரவு தர வேண்டும் என்ற நோக்கிலேயே இவ்வாறு ஒரு வழக்கு அ.சா.1 கொடுத்த புகாரின்பேரில் போடப்பட்டுள்ளது என்று முடிவு செய்கிறேன்.”

21.From the reading of the aforesaid findings given by the trial Court and after having gone through the materials placed before this Court including the evidence of PW1 and the complaint, this Court feels that the learned trial Court Judge, has considered all these aspects in proper perspective and he has come to the right conclusion that the charges made against the accused has not been proved.

22.It is a settled proposition that the High Court sitting on appeal against the trial Court orders that too, in a case where the accused was acquitted, it must be very careful to verify whether the trial Court has properly appreciated the evidence on the side of prosecution and has come to a right conclusion. In this aspect, whether any perverse finding or unjustifiable reason attributed by the trial Court for giving acquittal to the accused, has to be gone into by higher Courts, while appreciating the Judgment of the trial Court especially, case ended in acquittal.

23.This is one of such case, where the trial Court has properly appreciated the evidences and has come to a right conclusion with acceptable reasons and therefore, the reasoning given by the trial Court as well as the conclusion arrived at cannot be found fault with and hence, this Court is of the firm view that no interference is required in the Judgment impugned.

Accordingly, this Appeal fails and hence, it is dismissed.

Sd/-

Assistant Registrar(Co)

//True Copy//

Sub Assistant Registrarmps

To

1.The Principal Sessions Judge,
Salem.

2.The Deputy Superintendent of Police,
Athur Division,
Thammampatti Police Station,
Salem District.

3.The Public Prosecutor
High Court, Madras

+lcc to Mr.P.Haribabu, Advocate SR.NO.19095
+lcc to Mr.N.A.Ravindran, Advocate SR.NO.19017

NMI (CO)
srg:20.11.2018

Cr1.A.No.658 of 2015